

Fængselsfunktionæren

9

Fængselsforbundet

September 2010

PSYKISK SYGE NEJ TAK!

3 Leder

4 Få danskere sidder i fængsel

6 Efterlyser klar politik mod sexchikane fra indsatte

7 Ondsindede rygter stoppede Bibis karriere

8 Computeren stjæler tiden

9 Feriepenge ved afsked

10 Påkørt og overfaldet af cyklist på motorvejen

11 Bedre forhold for børn af fængslede

12 Henrik har en hemmelighed

13 Langtidsindsatte savner støtte til at komme videre

14 Frygten for radikalisering er overdrevet

15 Tjenestemændenes Låneforening Halvårsmeddelelse 2010

16 Debat

19 Navne

20 Tjenestemændenes Forsikring

Forsiden:

Arresthuset i Viborg. Fængselsforbundet mener ikke, at den psykiske udredning af surrogatfængslede skal foregå i arresthusene.

Udgivet af Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby
Tlf. 7255 9976 - Fax 7255 9990
www.faengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail:
fagblad@faengselsforbundet.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:
Artikler modtages på CD-rom, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Nej tak til flere psykisk syge

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Fængselsforbundet

Jeg synes, at samfundet spiller fallit, når vi anbringer syge i fængslerne. Derfor er jeg imod et hvert forslag, som øger antallet af psykisk syge på fængselsgange.

Danske Regioner ser ellers gerne, at Kriminalforsorgen påtager sig nye opgaver på dette område. Helt konkret foreslår regionerne, at den psykiatriske udredning af de syge kan ske i arresthuse i stedet for på de psykiatriske afdelinger.

Jeg forstår regionernes ønske. De har nemlig et problem. Det er dem, som skal tage sig af de psykisk syge kriminelle, og det er ikke en nem opgave at sikre sikkerheden på de psykiatriske hospitaler.

Vi har blandt andet set flere flugtepisoder i løbet af sommeren. Ved en af de mere spektakulære episoder flygtede seks grønlændere fra hospitalet i Risskov og overfaldt to kvinder under flugten.

Hospitalerne har åbenlyst svært ved at håndtere de mest forhærdede blandt de syge. Men løsningen er ikke at spærre de syge inde i Kriminalforsorgen i stedet.

Vi er ikke gearret til at behandle psykisk syge i Kriminalforsorgen. Vi har hverken fagkundskab, bygninger eller tilstrækkeligt med mandskab til at hjælpe dem.

Jeg synes derfor, at det er en dårlig idé at lade den psykiske udredning af surrogatfængslede foregå i arresthuse. Den bør foregå i psykiatriens regi.

Forslaget virker også bagvendt, når man tænker på, at disse mennesker netop er blevet surrogatfængslet. En dommer har altså vurderet, at vedkommende slet ikke bør være i et arresthus. I den situation bør man ikke begynde at udvi-

de Kriminalforsorgens rolle i forhold til disse patienter.

Man kan frygte, at regionernes forslag vil gøre det mere acceptabelt, at de psykisk syge sidder i arresthusene, og at vi på den måde – ad bagvejen – får flere syge indsatte.

Vi har hørt talrige gange fra politikernes side, at det skal være slut med psykisk syge i fængslerne. Der bliver lavet psykiatriplaner og lovet flere pladser.

Alligevel havner mange af de psykisk syge hos os – i kortere eller længere tid – fordi der ikke er plads i de retspsykiatriske afdelinger, men vi vil ikke være stopklods for en tilsyneladende fejlslagen politik på psykiatriområdet i Danmark.

Så synes jeg langt bedre om ideen om at udstationere fængselsbetjente på de psykiatriske afdelinger, som en del af deres uddannelse.

Vi kan lære om håndteringen af folk med psykiske lidelser, og samtidig vil sikkerheden blive forbedret i kraft af, at vi er til stede på afdelingerne. ■

Få danskere sidder i fængsel

Der er få fængslede i Danmark sammenlignet med andre lande. Det er fordi, justitsvæsenet modarbejder hårdere straffe, lyder det fra Dansk Folkeparti.

Ud af totusinde danskere sidder én i fængsel. Danmark er dermed et af de lande, som straffer mindst i den vestlige verden. USA fængsler til sammenligning ti gange så mange.

Det fremgår en britisk undersøgelse fra *The International Centre for Prison Studies i London*. Centret holder øje med, hvor mange indbyggere verdens lande sætter bag tremmer.

Tallene i undersøgelsen får vidt forskellige kommentarer med på vejen fra politikerne.

Ifølge Dansk Folkeparti er tallene et udtryk for, at landets domstole ikke udnytter strafmulighederne. Mens SF og Socialdemokraterne derimod ser tallene som et tegn på, at straffesystemet fungerer.

Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti siger: "På trods af vores forsøg på at få sat straffene op i de senere år, er der store problemer med at få det danske justitsvæsen til at udnytte strafammerne og undlade strafreduktioner. Det er bekymrende, at store dele af justitsvæsenet stadig modarbejder hårdere straffe ud fra en forældet 68-tankegang om, at straf ikke virker, selvom det står klart, at fængslede kriminelle ikke kan begå kriminalitet."

Den holdning er Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, lodret uenig i. Hun mener, at den nuværende strafudmåling er passende. Hun tager kraftigt afstand fra Peter Skaarups kritik af domstolene.

Peter Skaarup (DF) mener, at retsvæsenet i Danmark er præget af en 68-tankegang.

"Dansk Folkeparti har en gammeltestamentlig idé om, at straf bare skal gøre ondt," siger Karen Hækkerup (S).

Ifølge Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) er det lille antal fængslede i Danmark udtryk for et balanceret straffesystem.

"Det nærmer sig det uanstændige, når formanden for Folketingets retsudvalg på denne måde beklikker landets domstole. Det nu en gang sådan, at det er politikerne, der laver lovene. Så er det op til domstolene at udmåle straffene. Det skal politikerne ikke blande sig i," siger hun.

SF's retsordfører Karina Lorentzen Dehnhardt er heller ikke enig i kritikken fra Dansk Folkeparti. Hun mener tværtimod, at det lille antal fængslede viser, at Danmark tager hensyn til både offer og samfund.

"Vi idømmer en straf, så offeret føler, at der er taget hånd om krænkelserne, men samtidig tager vi hensyn til samfundets interesse i, at gerningsmanden ikke gentager forbrydelsen. Vi ved jo godt, at de indsatte netværker med hinanden og udvikler en fangeidentitet, som marginaliserer dem i samfundet. Jeg tror netop, at vi har et lavt kriminalitetsniveau, fordi vi ikke bruger meget langvarige indespærringer," siger hun.

Behov for strafferetsreform

Dansk Folkeparti foreslår nu en strafferetsreform, hvor der bliver lagt vægt på længere straffe for grov vold og nemmere adgang til at udvise udenlandske kriminelle.

Peter Skaarup peger på, at selv meget personfarlig kriminalitet straffes beskedent i Danmark.

"De åbne grænser, mange dårligt integrerede indvandrerunge og en generel forråelse i samfundet betyder, at danskerne er meget udsatte for grov kriminalitet. Det haster med en reform, hvis Danmark ikke skal ende som en magnet på Europas kriminelle bander, fordi straffene her er lavere end i mange andre EU-lande," siger han.

Det bliver dog ikke SF og Socialdemokraterne, som lægger stemmer til en sådan reform.

"Dansk Folkeparti har en gammeltestamentlig idé om, at straf bare skal gøre ondt. Vi vil derimod gerne have fokus på, at den indsatte kan begå sig i samfundet. Vi mener, at man skal straffe på en intelligent måde. Det er vigtigere at undgå ny kriminalitet end at straffe hårdere," siger Karen Hækkerup.

Karina Lorentzen Dehnhardt støtter heller ikke en reform. Hun vurderer, at det nuværende strafniveau stemmer overens med befolkningens ønsker.

"Der er en frisk undersøgelse, som viser, at danskerne generelt vil dømme mildere end domstolene, jo flere detaljer de kender om gerningsmanden. Og når vi straffer, foretrækker danskerne, at straffen er genopbyggende. Så på mange måder er der overensstemmelse med befolkningens ønsker og Danmarks lave placering, hvad straf angår," siger hun. ■

Af Søren Gregersen

Bortset fra Færøerne og Island er der ingen vestlige lande, som fængsler så få som Danmark.

(Kilde: World Prison Population List)

Antal indsatte ud af 100.000 borgere	
Færøerne	23
Island	44
Danmark	63
Finland	64
Norge	69
Sverige	74
Schweiz	76
Irland	76
Tyskland	89
Italien	92
Belgien	93
Østrig	95
Frankrig	96
Holland	100
Portugal	104
Grækenland	109
Canada	116
Storbritannien	153
Luxemburg	155
Spanien	160
Grønland	334
USA	756

Efterlyser klar politik mod sexchikane fra indsatte

Der bør være klare retningslinjer for at håndtere seksuelle krænkelser mod medarbejdere. Sådan lyder budskabet fra Fængselsforbundet i Statsfængslet i Nyborg efter en episode, hvor en kollega blev udsat for falske sexanklager.

Sexchikane er et langt større problem i Kriminalforsorgen i forhold til det øvrige arbejdsmarked. Alligevel mangler der retningslinier og overblik i fængslerne.

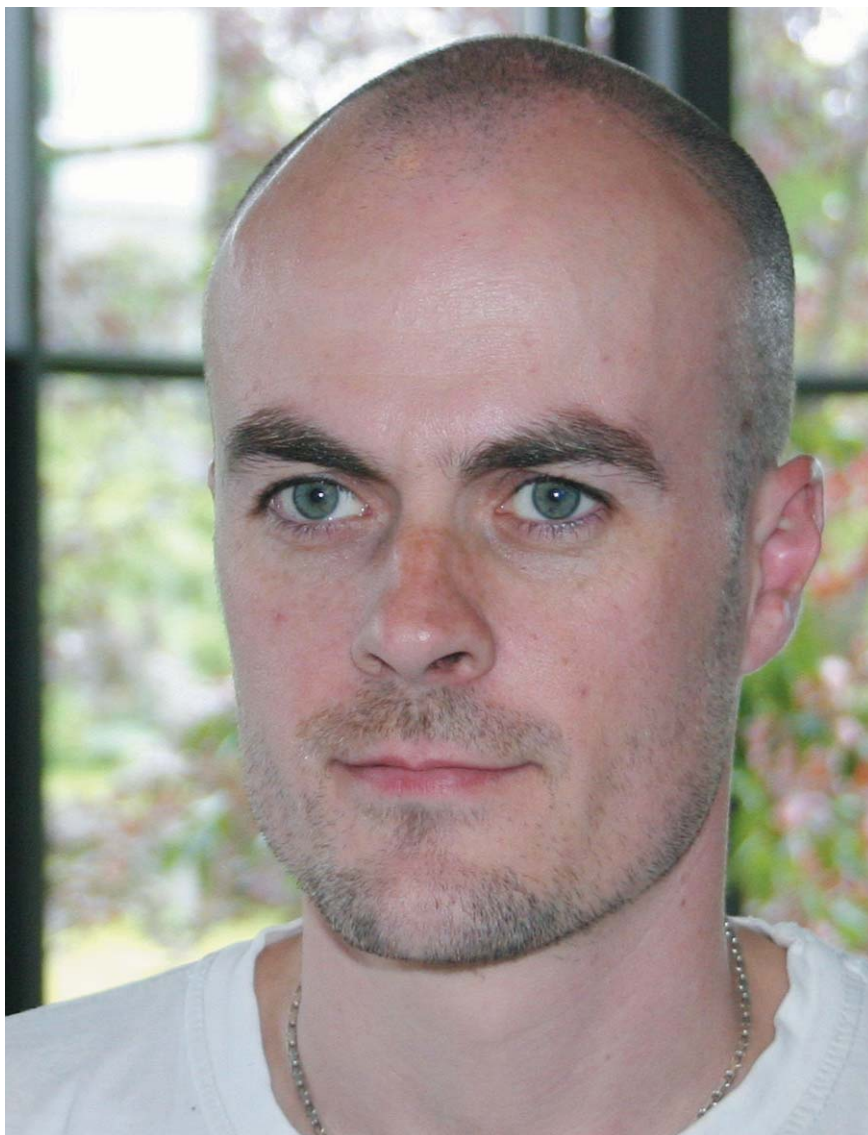
Ifølge Bo Sørensen, der er afdelingsformand for Fængselsforbundet i Statsfængslet i Nyborg, er der ellers god grund til at sætte fokus på problemerne. I modsætning til fængslets ledelse fører han statistik med episoderne. Han kender derfor til problemets omfang.

"Min opgørelse viser, at der alene i 2009 var otte tilfælde af sexchikane i fængslet. Vi har altså et alvorligt problem," siger han.

En af episoderne i fængslet er nu endt med, at en kvindelig fængselsbetjent har forladt Kriminalforsorgen. Hun blev beskyldt for at havde et seksuelt forhold til en indsat, men siden frifundet ved en tjenestemandssag.

"Jeg tror, at den sag kunne være blevet håndteret langt bedre fra fængslets side. Min kollega fik slet ikke opbakning nok i løbet af sagen."

Bo Sørensen mener, at Kriminalforsorgen skal sætte flere kræfter ind på dette område: "For det første bør alle tjenestesteder have en politik, så vi undgår krænkelserne. For det andet bør alle fængsler have overblik over antallet af sager. Og for det tredje bør vi håndtere

Bo Sørensen i Statsfængslet i Nyborg savner opbakning til medarbejdere, som udsættes for sexchikane.

dem bedst muligt, når de alligevel indtræffer," siger han.

Viceinspektør i Nyborg Statsfængsel, Una Jensen, bekræfter, at fængslet ikke har en statistik over sexkrænkelser. Viceinspektøren afviser dog kritikken om, at fængslet mangler retningslinier på området: "Vi har en politik vedrørende sexchikane og mobning," siger hun.

Ifølge Bo Sørensen vedrører denne politik dog alene sexchikane, som sker

mellem de ansatte, ikke fra indsatte mod ansatte.

Dobbelt så mange krænkelser

Statsfængslet i Nyborg er ikke alene om at have problemer med sexchikane.

Ifølge trivselsundersøgelsen fra 2009 oplever syv procent af Kriminalforsorgens 4.900 medarbejdere seksuelle krænkelser i løbet af et år. Det er dobbelt så mange tilfælde som på det øvrige

Ondsindede rygter stoppede Bibis karriere

arbejdsmarked, hvor gennemsnittet er tre procent ifølge tal fra Videncenter for Arbejdsmiljø.

Det fremgår også af trivselsundersøgelsen, at 69 procent af de medarbejdere, som bliver krænket, chikaneres af indsatte. Alligevel er der ikke krav om, at alle fængsler skal indføre retningslinjer på området.

I sommer har Direktoratet for Kriminalforsorgen godt nok anmodet fængsler og arresthuse om at overveje at indføre retningslinjer, men det er ikke et krav.

Chefkonsulent i Direktoratet for Kriminalforsorgen, Helle Thiesen, siger: "Siden 2004 har vi haft fokus på seksuel chikane, fordi det er en adfærd, vi ikke accepterer. I 2009 blev vi opmærksomme på, at seksuel chikane blev udøvet af indsatte og klienter mod medarbejderne. Efterfølgende har der i pressen været omtalt episoder. Det var grunden til, at vi bad tjenestesteder om efter behov at fastsætte lokale retningslinjer."

Hun oplyser, at direktoratet samtidig har bedt tjenestestederne om at oplyse, hvor mange episoder der har været.

"Når vi har modtaget oplysninger fra tjenestestederne, vil vi overveje, om der er behov for flere tiltag, herunder en central registrering af episoderne," siger Helle Thiesen. ■

Af Søren Gregersen

Falske påstande i en lommebog, fik alvorlige konsekvenser for en 31-årig kvindelig fængselsbetjent.

"Situationen opstod på baggrund af en indsats lommebog, hvor mit navn stod i." Sådan begyndte et mareridt for Bibi, der har arbejdet som fængselsbetjent i Statsfængslet i Nyborg i de sidste syv år.

"Da mine kollegaer fandt lommebogen, påstod den indsatte, at vi havde et seksuelt forhold, og at han havde været hjemme hos mig i løbet af sin udgang. Men det hele var løgn. Det var i øvrigt heller ikke min adresse, som stod i bogen," siger Bibi.

Senere samme dag blev hun suspenderet og sendt hjem. Den indsatte påstande havde altså fået alvorlige konsekvenser.

"Det er klart, at ledelsen skal undersøge sådan en sag, men det er urimeligt, at jeg bliver suspenderet udelukkende på baggrund af påstande fra en indsat."

Et halvt år senere blev Bibi frifundet for anklagen ved en tjenestemandssag, men sagen fik flere indsatte til at komme med grundløse anklager om seksuelle forhold mod Bibi. Til sidst blev det for belastende, og Bibi meldte sig syg.

Faktuelle fejl

Hun mener selv, at der mangler klare regler for, hvad en ledelse skal foretage sig, når en sexchikanesag dukker op. Nogle af de fejl kunne undgås, hvis procedurerne var krystalklare.

Hun peger for eksempel på, at de oplysninger som ledelsen sendte videre til Direktoratet for Kriminalforsorgen, var fyldt med faktuelle fejl.

"Jeg havde beviser på, at den indsatte påstande ikke kunne være sande, men de blev desværre enten udeladt eller gengivet forkert," siger hun.

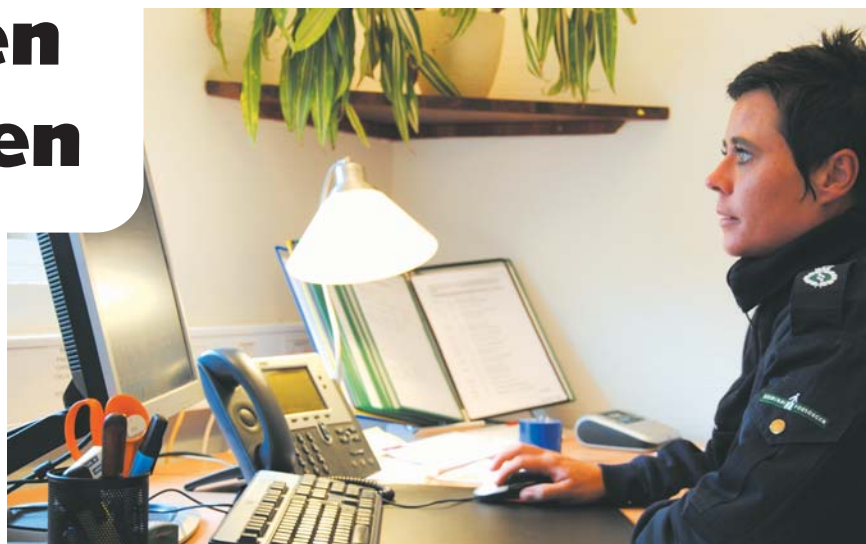
Bibi har i juli fået orlov i et år, men regner ikke at vende tilbage til jobbet som fængselsbetjent. Hendes sag bliver i øjeblikket prøvet som en arbejdsskadesag i Arbejdsskadestyrelsen.

Viceinspektør i Statsfængslet i Nyborg, Una Jensen, ønsker ikke at svare på Bibis kritik: "Vi kommenterer ikke på konkrete personalesager," siger viceinspektøren. ■

Af Kristian Westfall Jensen

Computeren stjæler tiden

Den store tidsrøver – sagsbehandling og dokumentation – fylder mere og mere i fængselsbetjentenes arbejdsdag. Det ødelægger arbejdsglæden og skræmmer mændene væk fra jobbet, siger tillidsrepræsentanterne i Statsfængslet i Jyderup.

"Ni ud af ti, der selv har sagt op de sidste par år, er mænd. Det er tit på grund af de administrative opgaver. De gider simpelthen ikke sidde stille det meste af dagen," siger tillidsrepræsentant Heidi Olsen i Statsfængslet i Jyderup.

Gitterporten står på vid gab, når man kommer til indgangen til Statsfængslet i Jyderup.

Fængslet er et af Danmarks otte åbne fængsler. Det betyder, at der konstant er mange udgange, som skal dokumenteres af personalet.

Nu ønsker tillidsrepræsentanterne Heidi Olsen og Nina Odgaard, at der kommer mere fokus på de administrative opgaver, som trækker den enkelte fængselsbetjent længere og længere væk fra kontakten med de indsatte: "På grund af højere krav til dokumentationen, er andelen af vores tid med skriftligt arbejde steget eksplosivt," siger Heidi Olsen, der har arbejdet i statsfængslet siden 2002.

I dag kan op mod 80 procent af en fængselsbetjents arbejdsdag foregå foran computeren, imod 50 procent for 5-7 år siden, vurderer hun.

Når man skal bruge meget tid på udfyldning af formularer og blanketter er der andre opgaver, der bliver nedprioriteret: "Det er klart, at en-til-en-kontakten med de indsatte bliver ringere, og det er på trods af, at den er så vigtig for resocialiseringsprocessen," siger Nina Odgaard.

Mændene gider ikke

En anden – alvorligere – problemstilling er fængselsbetjentenes arbejdsglæde. Mange mister modet, når kontorarbejdet tårner sig op. Nogle søger helt væk fra fængselsger-

ningen, fordi jobbet ikke lever op til de forventninger, de havde. Det gælder især mændene.

I dag er der cirka halvt af hvert køn ansat i Statsfængslet i Jyderup, men begge tillidsrepræsentanter forudser, at de mandlige kollegaer vil være svære at fastholde i fremtiden.

"Ni ud af ti, der selv har sagt op de sidste par år, er mænd. Det er tit på grund af de administrative opgaver. De gider simpelthen ikke sidde stille det meste af dagen," siger Heidi Olsen.

Erfaringerne fra statsfængslet kommer bag på udviklingschef Lars Thuesen fra Udviklings- og Controllereenheden i Kriminalforsorgen: "Jeg kender ikke til, at mænd skulle finde det administrative arbejde mere byrdefuldt end kvinder. Men hvis der skulle komme flere indikationer på, at der er tale om en tendens, så må vi selvfølgelig overveje, hvad det giver anledning til," siger han.

Det skriftlige niveau er steget

Sommetider er det kravene til it- og sprogfærdigheder, som rammer kollegaerne hårdest: "Vi oplever frustrerede kollegaer, som føler, at de skal præstere skriftligt arbejde på et niveau, som de ikke er uddannet til.

Mange oplever det som en stor stressfaktor ikke at vide, om de enkelte blanketter er fyldestgørende, og man vil hellere overinformere end at skulle tage fat på den samme sag igen.

"Vi oplever kollegaer, som ringer ind på fridagene for at følge op på det skriftlige. De

er simpelthen bange for ikke at gøre det godt nok," siger Nina Odgaard.

Ifølge Lars Thuesen er der tiltag i gang for at lette de administrative opgaver: "Det er afgørende, at vi løbende øger brugervenligheden i it-systemerne. I øjeblikket er der en større modernisering af klientsystemet i gang, der blandt andet skal sikre øget brugervenlighed. Derudover er der gennemført nogle forløb, der har haft til formål at forbedre og forenkle arbejdsgange for at sikre, at der er en balance mellem den personlige kontakt til den indsatte og det nødvendige sagsbehandlingsarbejde," siger han.

En nødvendig del af jobbet

Ingen af tillidsrepræsentanterne mener, at det er vejen frem at ansætte flere HK'er, da man er nødt til at have stort kendskab til den enkelte indsatte i sagsbehandlingen.

Derimod ville det være af stor betydning, hvis fængselsbetjentene fik bedre indsigt i, hvem der bruger de informationer, som de skriver.

"Det vigtigste værktøj for en fængselsbetjent er at være menneske, men med så mange administrative opgaver bliver det i høj grad computeren, som bliver det mest brugte, desværre," siger Heidi Olsen.

I Statsfængslet i Jyderup er der en computer til rådighed for hver kollega på vagt. En normering, der er langt bedre end den, som gælder i forhold til de indsatte. ■

Af Kristian Westfall Jensen

Feriepenge ved afsked

Bestemmelsen om, at ferien bortfalder ved sygdom i mere end 6 måneder forud for afskedigelse med pension, har altid været en torn i øjet på Fængselsforbundet. Forbundet har derfor haft afskaffelse af bestemmelsen som et krav ved overenskomstforhandlingerne.

På baggrund af dom af 20. januar 2009 ved EU-domstolen er bestemmelsen om, at hvis sygefraværsperioden forud for afskedigelsen var 6 måneder eller mere, bortfaldt retten til feriepenge optjent i det pågældende samt de forudgående optjeningsår, afskaffet.

Som en konsekvens af dommen har Finansministeriet og Centralorganisatio-

nerne indgået aftale om ophævelse af § 17 i ferieaftalen. Aftalen trådte i kraft den 30. juni 2010.

Det betyder, at tjenestemænd, der ved fratræden den 20. januar 2009 eller senere, ikke har fået udbetalt feriegodtgørelse som følge af § 17 i ferieaftalen, skal have denne efterbetalt.

Det gælder både feriegodtgørelse, der er optjent under sygefraværet umiddelbart forud for fratrædelsestidspunktet og feriegodtgørelse for optjent ferie forud for sygefraværet.

Fængselsforbundet har opfordret Direktoratet for Kriminalforsorgen til snarest at rette direkte henvendelse til tidligere ansatte, der er omfattet af den nye aftale, så der kan ske efterbetaling.

Forbundet har endvidere anmodet om at blive underrettet om direktoratets forventninger til, hvornår samtlige tilgodehavender vil være udbetalt, således at forbundet kan videreformidle oplysningerne til de tidligere medlemmer, der

henvender sig vedrørende tilgodehavende feriegodtgørelse. ■

Af forbundssekretær René Larsen

Ferieaftalens § 17, der er ophævet:

Pensionering og forudgående sygefravær

§ 17. Tjenestemænd og tjenestemandslignende ansatte, der afskediges med ret til pension i henhold til kapitel 2 i lov om tjenestemandspension eller tilsvarende regler i de pågældende pensionsreglementer mv., optjener ikke ferieret under en eventuel sygefraværsperiode umiddelbart forud for afskedigelsen. Løn mv., der udbetales under sådant fravær, indgår ikke ved beregning af feriegodtgørelse.

Stk. 2. Hvis sygefraværsperioden umiddelbart forud for afskedigelsen som nævnt i stk. 1 er 6 måneder eller derover, bortfalder retten til feriegodtgørelse for ferie optjent i det pågældende samt de forudgående optjeningsår. Det gælder dog ikke eventuel ferie, der er opsparet/overført fra tidligere ferieår i henhold til § 6 eller tilsvarende bestemmelser i tidligere ferieaftaler. Særlig feriegodtgørelse, der allerede måtte være udbetalt i fratrædelsesåret inden meddelelsen om afsked, bortfalder heller ikke.

Aftale om ændring af aftale om ferie

§ 1. I aftale af 9. november 2005 om ferie ophæves § 17.

§ 2. Aftalen træder i kraft den 30. juni 2010.

København, den 2. august 2010

Offentligt Ansattes Organisationer
- Det Statslige Område

CO10, Centralorganisationen af 2010

AC

Lærernes Centralorganisation

Finansministeriet
P.M.V.

E.B.

Påkørt og overfaldet af cyklist på motorvejen

Det hører til sjældenhederne, at fængselsbetjente bliver angrebet af cyklister på motorveje. Det er heller ikke helt normalt, at fængselsbetjente bliver overfaldet, når de forsøger at redde en persons liv.

Medarbejderne i Arresthuset i Århus har oplevet to specielle overfald i løbet af sommeren.

I slutningen af juni blev to fængselsbetjente overfaldet af en cyklist på den fynske motorvej. Blot en uge senere blev flere betjente overfaldet, da de var ved at yde førstehjælp til en 37-årig kvinde i en retssal i Århus.

Fængselsbetjent Kim C. fortæller om det første overfald: "Vi var på vej med to indsatte fra Nyborg, da vi pludselig ser en cyklist på motorvejen. Han kører ude i nødsporet, så vi sætter hastigheden ned. Femogtyve meter fra os kører han ind over vejbanerne, og styrer frontalt ind i højre side på bilen, rammer og vælter."

Kim hopper straks ud af bilen for at hjælpe cyklisten, men cyklisten har tilsyneladende ikke brug for hjælp. Han flår døren op til passagersiden, hopper ind og beder om at blive kørt til Fredericia!

Da det ønske ikke umiddelbart kan opfyldes, forsøger manden at overtage bilens rat. Det er den anden fængselsbetjent, Tanja R., dog ikke lige parat til, så hun forsøger at skubbe ham ud igen, mens Kim rækker indover og tager nøglen ud af tændingen på bilen.

Efter en del tumult får de to fængselsbetjente i fællesskab manden ud af bilen og lagt ned på kørebanen. Manden er psykotisk og bedøvet af stoffer.

"Vi måtte anstrenge os meget for at holde ham nede, så der var ingen anden udvej end at lægge ham i håndjern," siger Kim.

I mellemtiden er trafikken på motorvejen gået i stå. Andre bilister kommer til undsætning og hjælper med at få bragt manden ind i midterrabatten.

Redningsaktionen slutter med at alle – med stort besvær – får placeret den ophidsede cyklist på bagsædet af en politibil.

Kim, som dagligt kører med fangetransporter, har ikke oplevet noget lignende før: "Normalt er transporterne stille og rolige – det var den ikke den dag!"

Amok i retssalen

En uge senere er den gal igen for medarbejderne i arresthuset. Denne gang er det et ellers fredeligt grundlovsforhør, som udvikler sig i en dramatisk retning.

Fængselsbetjent Birgitte H. er til stede i retssalen, da den anklagede falder om.

"Jeg tror først, at hun simulerer, men det går hurtigt op for mig, at det er alvorligt og slår alarm," siger hun.

Den libanesiske kvinde har ingen puls og trækker ikke vejret. Sammen med kollegaer går Birgitte går derfor straks i gang med livreddende førstehjælp.

Indtil dette tidspunkt er der tale om en forholdsvis almindelig redningsaktion. Modsat cykelepisoden på Fyn er der intet, som tyder på, at situationen vil udvikle sig voldsomt.

Men jobbet som fængselsbetjent er fuldt af overraskelser. I det ene øjeblik forsøger man at redde en persons liv. I det næste bliver man overfaldet af personens familie.

"To mænd kommer bragende ind i lokalet. Kvindens søn og eksmand. De begynder at smide med inventar, borde og stole. Vi forsøger at tale dem til ro, men det virker ikke efter hensigten. Tværtimod. Den ene mand smider en stol direkte mod min kollega," siger Birgitte.

Den yngste af de to overfaldsmænd bliver pacificeret af fire fængselsbetjente, men manden får en arm om halsen på den ene fængselsbetjent - Michael H. - og klemmer så hårdt, at han får blodudtrækninger i øjnene.

Samtidig truer den ældste overfaldsmænd fængselsbetjentene med en krykke og rammer Birgitte i ansigtet: "Mine briller bliver smadret. Heldigvis er Michael kommet fri fra sin overfaldsmænd. Han kommer mig til undsætning sammen med en anden kollega. Det betyder desværre, at Michael bliver slået i brystet af den ældre overfaldsmænd."

Nu kommer en ambulanceredder til. Han springer op på ryggen af overfaldsmænd, hvorefter overfaldsmænd, fængselsbetjente og ambulanceredder vælter over i nogle stole og borde.

Til sidst kommer politiet til og sprøjter peber i mandens ansigt. Langt om længe er manden stoppet. Det samme er ambulancføreren og Birgitte, de blev nemlig også ramt af pebersprayen.

Birgitte opsummerer episoden på denne måde: "Det var et fredeligt grundlovsforhør, som løb helt ud af kontrol på grund af to mænd. Det ironiske var, at kvinden hurtigt fik det godt igen. Hun fik ikke forlænget sin varetægtsfængsling, så hvis de ikke var gået amok, så kunne de alle have været hjemme kort tid efter."

I stedet blev de to mænd varetægtsfængslet, og den yngste brækker begge ben, da han dagen efter forsøgte at flygte ud af vinduet fra sit grundlovsforhør!

Birgitte mener, at de to mænd blev voldelige, fordi de var ophidsede i forvejen, og da de så den besvimelede kvinde misforstod de situationen. ■

Af Søren Gregersen

Medarbejderne i Arresthuset i Århus har i løbet af sommeren tilføjet to nye befolkningsgrupper på risikolisten: Bløde trafikanter og besvimelede arrestanter.

Bedre forhold for børn af fængslede

Mange børn får en negativ oplevelse, når de besøger mor eller far i fængslet, viser en ny rapport.

Kriminalforsorgen er opmærksom på problemet.

Landets fængselsbetjente kan gøre en afgørende forskel, når børn besøger en forælder i fængslet. Det er budskabet fra Stine Lindberg, cand. mag. i psykologi og dansk, som har stået for interview af en lang række børn til Børnerådets nyeste rapport.

"Det handler om at gi' lidt af sig. Det er ikke fordi fængselsbetjentene skal være pædagoger og sidde og samle puslespil, men det er af stor betydning, at børnene føler sig velkomne som børn," siger Stine Lindberg.

Rapporten har ikke konkrete anbefalinger til forbedringer, men er i højere grad en indsigt i børnenes svære situation: "På den her måde giver vi børnene en stemme," siger hun.

Det fremgår for eksempel af rapporten, at mange børn synes, at de fysiske rammer i fængslerne er ubehagelige og skræmmende.

"Man er virkelig indelukket, og der er ingen farver, kun gråt, sort og brunt," siger 14-årige Emma.

Og mange børn er frustrerede over uklare regler, om hvad de må medtage til far eller mor: "Hvis jeg havde lavet noget i sløjld eller formning, skulle de stå og åbne det. Det var helt vildt træls. De flår det nærmest bare op, og jeg tænkte: Så travlt kan de da vel heller ikke have," siger Emma.

Uklare besøgsregler er et problem, siger Stine Lindberg: "Besøgsproceduren kan virke usystematiseret og forvirrende. Systemet er ikke helt gearet til børn."

Socialfaglig konsulent Hannah Hagerup fra Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyser, at det faktisk har været drøftet om reglerne skulle være mere ensartede, men man har været bekymret for, at det vil gøre systemet for stift.

"Der er overordnede regler angående besøg, men de lokale rammer for besøg tilrettelægges af institutionens leder. Derfor er det

Det er ofte en svær situation for børnene, når far eller mor sidder i fængsel.

(Modelfoto fra Børnerådet)

Foto: Lone Plougman

forskelligt, hvordan reglerne formidles," siger hun.

Børneansvarlige betjente

Hannah Hagerup oplyser, at man forsøger at forbedre forholdene for børnene på andre områder. Der bliver tænkt på dem, når det nye fængsel på Falster bliver indrettet, og for øjeblikket kører et forsøgsprojekt iværksat af Institut for Menneskerettigheder. Projektet omfatter Statsfængslet ved Horserød, Statsfængslet i Vridsløselille og arresthusene i Vejle og Frederikshavn.

Den børneansvarlige fængselsbetjent kan for eksempel bruge tid i besøgsområdet og forældregrupper: "Projektet har været en stor succes i de svenske fængsler," siger Hannah Hagerup.

På skoleskemaet

Desuden er børnenes forhold en del af undervisningen på den nye grunduddannelse for fængselsbetjente. Det er pårørendeforeningen SAVN, som står for undervisningen.

Foreningens næstformand, Brian Lund Andreasen, håber, at de nye betjente får en

dybere forståelse af den svære situation fængselsbesøgene ofte er, når der kommer børn i fængslerne.

"Det er i besøgsituationer, at fængselsbetjentene kan gøre en stor forskel for både indsatte og børn. Både ved at vise forståelse for den svære situation, men også ved at sætte pårørende, der har det svært, i forbindelse med SAVN," siger han og fortsætter: "Mange tror at det er den bedste tid på ugen, når man får besøg, men tit er det den værste. Både børn og voksne er stressede, fordi situationen er så kunstig."

Men sådan behøver det ikke at være. En imødekommende fængselsbetjent kan gøre en stor forskel: "Hvis man møder børnene med et smil, og for eksempel involverer dem i sikkerhedsprocedurerne, så bliver det hele lidt mindre farligt," siger Brian Lund Andreasen. ■

Af Kristian Westfall Jensen

Eksempler på børnenes citater i Børnerådets rapport

- "Jeg tror også, at børn selv føler de er i fængsel, når de er der. Sådan følte jeg det."
- "Hun (betjent, red.) var rigtig sød – og god til at gøre det til en god oplevelse."
- "De ku' ærlig talt godt ta' og smile lidt mere, og lære at sige pænt goddag."
- "Jeg bliver tit ked af det, når vi skal gå. Min far bliver også nogle gange ked af det. Han siger til mig, at han savner mig."

Henrik har en hemmelighed

- er titlen på en netop udkommet børnebog.

Bogen fortæller i børnehøjde om nogle af de vanskeligheder børn af fængslede oplever. Om deres forestillinger, deres fantasier, deres oplevelser af betjente og af fængslet.

Som titlen antyder, er det en hemmelighed at Henriks far sidder i fængsel. Henrik er bange for hvad hans venner vil sige hvis de får sandheden af vide. Heldigvis har Henrik to gode venner som han ender med at fortælle sin hemmelighed til. Et af de spørgsmål der optager kammeraterne er, om Henriks far må få pizza i fængslet.

Henrik lader os få et indblik i de følelser der rører sig i ham. Både hvad angår skyld, skam, savn, angst og de bebrejdelser han har mod sin far. Men også de følelser der rører sig i Henrik i forhold til hans mor, får man et ganske godt indblik i.

Bogen er en børnebog, skrevet til børn hvis forældre eller andre nære er fængslet. Andre børn vil også kunne have gavn af at læse den.

Bogen er skrevet af Kirsti Hansen Demény og med tegninger af Therese Holt. Den er udgivet af forlaget Turbine i samarbejde med Kriminalforsorgen og kommer til at ligge i alle besøgslokaler.

Har man lyst til at læse lidt børnelitteratur kan det varmt anbefales at kigge lidt i bogen. Blandt andet bliver det afsløret hvad et "mobiltelefonfængsel" er. Og hvor lidt børn egentlig forstår af det der foregår i et fængsel. Det sidste kan vi, som betjente, måske bruge til noget næste gang en 5 årig skal besøge sin far i fængslet. ■

Af forbundssekretær Jannie Hallø

Bogen er skrevet af Kirsti Hansen Demény og udkom den 9. juni 2010 fra forlaget Turbine.

Langtidsindsatte savner støtte til at komme videre

Ældre langtidsindsatte føler sig ofte overset til fordel for yngre indsatte ved overgangen til livet uden for murene. Det viser en ny undersøgelse, som retts sociolog Linda Kjær Minke står bag.

Det skorter ikke på tilbud og initiativer til yngre indsatte, når cellerne skal skiftes ud med et arbejdsliv i friheden. Anderledes forholder det sig dog med gruppen af ældre langtidsindsatte, som ifølge en ny undersøgelse har mindst lige så meget brug for hjælp.

Det er retts sociolog ved Københavns Universitets Juridiske Fakultet, Linda Kjær Minke, der står bag undersøgelsen, som bygger på 68 interviews med indsatte i Statsfængslet i Vridsløselille.

"Det var det samme, jeg fik at vide fra næsten alle de ældre indsatte, jeg talte med: De føler ikke, at viften af tilbud er lige så bred, når de skal sluses ud i samfundet, som for de unge," siger hun.

Og det er ifølge sociologen paradoksalt. Især fordi denne gruppe af indsatte tilsyneladende er mere indstillet på at modtage hjælp end deres yngre cellekammerater.

"De ældre langtidsindsatte er et andet sted i deres liv – de har et langt større behov for kontakt med omverdenen. De yngre er

derimod ofte i opposition til systemet, og vil prøve kræfter med autoriteterne. De er derfor ikke nær så modtagelige for hjælp som de ældre. Måske burde man kigge mindre på alder og mere på motivation, når man giver de her tilbud."

En lang og svær proces

En anden grund til at gøre noget for at støtte gruppen af ældre langtidsindsatte er ifølge Linda Kjær Minke, at de har været væk fra samfundet i så lang tid, at processen med at få dem tilbage derfor må tage tilsvarende lang tid.

"Flere af dem har aldrig fået etableret et egentligt liv med partner, familie, venner og så videre. Mange af dem er ensomme og har derfor særligt brug for hjælp til at lære, hvordan man gebærder sig i samfundet. Der er et mylder af praktiske ting, man skal kunne for at strukturere en hverdag, som ofte er præget af sociale og økonomiske problemer. Bare det at komme ned på jobcentret kan være en stor udfordring."

Hun tilføjer, at man som system ikke hjælper de langtidsindsatte nær så meget, fordi man har en forventning om, at de er bedre til at tackle deres problemer selv.

"Det er de bare sjældent, snarere tværtimod. På bare fem år sker der jo vildt mange ting. For eksempel at man nu skal oprette et elektronisk cv for at få ydelser – det er ikke noget, de langtidsindsatte er fortrolige med."

Linda Kjær Minke henviser til, at det tidligere var muligt at blive udsluset over flere år til en pensionsafdeling. Sådan er det bare ikke længere, fortæller hun.

Man bør kigge mere på motivation og mindre på alder, når man tilbyder indsatte hjælp til at komme videre i livet efter fængselsstraf. Det mener retts sociolog Linda Kjær Minke. Hun har interviewet 68 indsatte i Statsfængslet i Vridsløselille.

"Hvis man er heldig, får man måske tre eller fem måneders udslusning på en pensionsafdeling. Men det er alt for kort tid. Det optimale ville være, hvis de kunne være en længere periode sådan et sted med støtte til at finde job, bolig eller uddannelse. Det er den type hjælp og kontakt til virkeligheden, de langtidsindsatte har brug for – og det får de ikke på de lukkede afdelinger," siger Linda Kjær Minke.

Formand for Fængselsforbundet, Kim Østerbye, er opmærksom på problemet. "Det er nok rigtigt, at vi føler os mere forpligtet på at hjælpe de yngre indsatte videre. Jo tidligere vi kan få de unge væk fra kriminalitet, desto bedre," siger han. Han påpeger dog, at der også findes tilbud til ældre langtidsindsatte – de skal bare selv opsøge dem.

"Hvis de efterspørger hjælp og støtte, så kan de helt sikkert få adgang til de samme tilbud som de unge. De får dem bare ikke kastet i nakken, så derfor oplever de det måske som om, at de unge får flere tilbud. Men det er klart, at vi bør bruge sådanne undersøgelser til at lytte til deres side af sagen og se på, hvad vi kan gøre for dem," siger han.

Det er kontorchef Ina Eliassen fra Straffuldbyrdelseskontoret i Direktoratet for Kriminalforsorgen enig i: "Vi tager naturligvis et gedigent værk som Linda Kjær Minkes undersøgelse alvorligt og ser på, hvad vi kan gøre for denne gruppe indsatte. Der er ingen tvivl om, at en god udslusning er rigtig vigtig også for denne gruppe indsatte."

Hun understreger dog, at det endnu er for tidligt at sige noget om, hvad rapporten kommer til at betyde i forhold til arbejdet med de ældre langtidsindsatte.

På spørgsmålet om, hvorvidt Kriminalforsorgen nu vil bruge flere ressourcer på gruppen, svarer Ina Eliassen: "Man skal jo altid passe på med at øge ressourcerne til én gruppe af indsatte uden at foretage en samlet vurdering af, hvad det kommer til at betyde for andre grupper." ■

Af Andreas Graae

Frygten for radikaliserings er overdrevet

Religiøs og politisk radikaliserings er ikke et stort problem blandt indsatte i Kriminalforsorgen.

Tværtimod kan interessen for religion få unge afsonere på ret køl, fremgår det af en ny rapport.

Bekymringen for at indsatte med etnisk minoritetsbaggrund udvikler yderligere synspunkter i fængslerne er overdrevet. Det slår dr.theol. Lissi Rasmussen fast i en ny rapport fra Center for Europæisk Islamisk Tænkning på Københavns Universitet.

"De unge er ofte meget afvisende over for politisk islam, for det har ikke noget med deres verden at gøre," siger forskeren.

Der er således langt fra det negative billede, som medierne ofte tegner af religionens rolle i fængslerne, til virkeligheden.

Rapporten Livshistorier og Kriminalitet er lavet på baggrund af over 150 samtaler med indsatte og ansatte. Undersøgelsen er foregået over knap to år i - Vestre Fængsel og Blegdamsvejens Fængsel i København.

følge rapporten kan der hverken påvises en politisk eller religiøs radikaliserings de to steder: "Det er min opfattelse, at selvom faktorerne for religiøs radikaliserings er til stede i fængslerne, såsom vrede, lavt selvværd og søgen efter identitet, er det meget sjældent, at der faktisk sker en radikaliserings. Det er simpelthen ikke det fællesskab, de unge søger," siger hun.

På baggrund af samtaler med andre fængselspræster og imamer mener Lissi Rasmussen, at rapporten tegner et generelt billede af situationen i Kriminalforsorgen.

Det er fængselsinspektør i Københavns Fængsler Peter Vesterheden enig i: "Vi har en meget stor gruppe af etniske minoriteter her, og jeg har svært ved at forestille mig, at problemets størrelse skulle være meget anderledes i andre fængsler."

Der skal dog forskes yderligere, før man kan sige det med sikkerhed, fastslår Lissi Rasmussen.

Hizb ut-Tahrir eller kriminalitet

Forskeren understreger, at identitet for de unge er vigtig, men at de i langt højere grad søger tilhørsforhold i det kriminelle miljø end i islam. Hun peger desuden på, at det kan være problematisk at være kriminel og samtidig være medlem af en religiøs organisation som for eksempel Hizb ut-Tahrir.

En anden forklaring er imamernes rolle i fængslerne. De spiller – ifølge Lissi Rasmussen – en vigtig rolle i kampen mod radikaliserings. Det er nemlig vigtigt, at de indsatte i fængslerne får mulighed for at få en grundlæggende viden om islam for at undgå at få ekstreme holdninger.

Det fremgår af rapporten, at 40 procent af indsatte med muslimsk baggrund går til fredagsbøn i Københavns Fængsler, mens det kun gør sig gældende for cirka 15 procent af den muslimske del af befolkningen uden for murene.

Lissi Rasmussen har undersøgt graden af radikaliserings i Københavns Fængsler. Ifølge hende er problemet meget lille.

Præst med fængsels erfaring

Lissi Rasmussen er dr.theol. og stiftspræst for etniske minoriteter i Københavns Stift. Hun har mere end 30 års erfaring med etniske minoritetsunge. Hun har desuden arbejdet i Københavns Fængsler som omsorgskonsulent for indsatte med muslimsk baggrund.

Lissi Rasmussen mener ikke, at det er udtryk for religiøs radikaliserings. Hun mener tværtimod, at islam kan vække de unge og føre en moralsk bevidsthed med sig.

"Jeg kan konstatere, at den voksende interesse for islam blandt de unge går i retning af, at troen bruges positivt til at få fred og ro i sindet," siger Lissi Rasmussen.

Det bakkes op af Peter Vesterheden: "Det, at vi har en fastansat imam, gør risikoen for at ekstreme miljøer og grupperinger kan vokse inden for fængslerne meget lille," siger han.

Det hører med til historien, at det kun er tre procent blandt de muslimske indsatte, der tilkendegiver, at de har en meget stor interesse for religion.

En tredje forklaring på at radikaliserings ikke er til stede, er fængselsbetjente med minoritetsbaggrund. Nogle af dem er også muslimer: "De unge kan identificere sig med nogle med samme baggrund som dem selv. Derfor er det vigtigt at holde fokus på rekrutteringen af fængselsfunktionærer med anden etnisk baggrund end dansk," siger Lissi Rasmussen.

Mange af rapportens konklusioner kan bruges fremadrettet, mener Peter Vesterheden: "De indsatte minoritetsunge har alvorlige udfordringer, men som rapporten påpeger, har de også ofte mange ressourcer. Dem skal vi udnytte, samtidig med at vi skal være meget opmærksomme på, at der ikke sker en yderligere eksklusion," siger han. ■

Af Kristian Westfall Jensen

HALVÅRSMEDDELELSE 2010

Udlånsrenten har i halvåret været konstant på 5,5% p.a. Der er fortsat **ingen gebyrer eller stiftelsesomkostninger**. Lånet kan altid indfries uden omkostninger.

Hovedtal	1. halvår 2010	1. halvår 2009
Antal lån	3.065	3.112
	mill. kr.	mill. kr.
Udlånssum	344,3	345,6
Samlet udlån	1.204,8	973,5
Omkostninger	4,3	4,1
Tab og hensættelser	3,6	2,0
HALVÅRETS RESULTAT	- 1,3	4,4
Egenkapital	201,1	199,8

Den meget store stigning der var i udlånene sidste halvår er fastholdt på samme niveau i både antal og beløb. De samlede udlån er steget meget kraftigt hvilket skyldes at der også i 2. halvår af 2009 var en stigning i udlånene. Sidste halvår steg det samlede udlån med 27,4% og i dette halvår er det samlede udlån yderligere steget med 23,8%.

Det gennemsnitlige lån er steget fra kr. 111.094 til kr. 112.317.-

Der er også en stigning i antallet der får afslag og i 1. halvår er der givet 177 afslag svarende til 3,5%. Årsagen hertil er, at en del ansøgere tidligere har fået bevilget lån med bemærkning om at lånet skal nedbringes til halvdelen, jfr. foreningens lånebetingelser og ved fornyet ansøgning gives der så afslag på nyt lån.

Halvårsresultatet udviser et underskud på 1,3 mill.kr. hvilket skyldes et urealiseret kurstab på foreningens valutakontrakt, samt at det meget store samlede udlån udløser en stigning i hensættelserne til eventuelle tab.

Det forventes at årets resultat som helhed vil blive positivt med et overskud på ca. 2 mill.kr.

Egenkapitalen har nu passeret 200 mill.kr. og udgjorde ved halvårets afslutning 201,1 mill.kr.

Tjenestemændenes Låneforening er fortsat et meget attraktivt tilbud til alle, der har behov for et billigt og hurtigt forbrugslån, men også til de mere varige forbrugsgoder er tilbuddet attraktivt og konkurrencedygtigt.

DEBAT

Indlæg til næste nummer af bladet skal være
redaktionen i hænde senest den 14. september 2010

Tak!

Af fængselsbetjent
Claus K. Barrendol,
Arresthuset i Helsingør.

I forbindelse med at en Indsat den 29. maj 2010 om aftenen efter afmønstring antændte ild til sin celle i Arresthuset i Helsingør, vil jeg ved med dette indlæg gerne sende en stor tak til de fire kollegaer der havde døgnvagt denne dag, og som meget hurtigt reagerede og fik situationen under kontrol og tilkaldt hjælp, og derved undgik at tingene udvikle sig yderligere.

Samtidig skal der i lige så høj grad sendes en stor tak til de kollegaer fra huset, der efter at være blevet kontakttet pr. telefon samme aften, meget hurtigt - trods de havde fri - dukkede op og hjalp med at få tingene til at "glide" under slukningsarbejdet og med at få åbnet diverse døre, kontrol med indsatte som skulle tjekkes for røgforgiftning, og hvad der ellers bliver sat i værk under sådanne omstændigheder.

Det samme skal lyde til de der kom ind fra Statsfængslet i Horsørød og assisterede; det er det man må kalde hjælpsomhed i bedste "Embedsmandsstil."

Det er i sådanne situationer at tingene bliver sat lidt i perspektiv og man opdager at trods uenigheder og små brokkerier i det daglige, ved man hvor ens kollegaer er, når ulykken dukker op. ■

Undskyld til Politigårdens personale

Af fængselsbetjent
Søren Østergaard Larsen,
Arresthuset i Maribo.

Efter fire år i Arresthuset i Maribo, blev jeg opmærksom på muligheden for at jobrokere til et andet tjenestested for en periode af 3 måneder. Jeg havde hørt at kollegerne på Politigårdens Fængsel skal rokere, så jeg fik en god kontakt til en kollega derfra med henblik på jobrotation. Så langt så godt. Desvær-

re viser det sig så, at arrestforvareren i Arresthuset i Maribo, ikke ønsker noget personale fra Politigårdens Fængsel i jobrotation. Jeg henviste til Kriminalforsorgens vejledning om Krav til god ledelse nr. 4, hvori der står, at jobrotation er en mulighed - men desværre uden resultat. Jeg skal derfor undskyldte til den kollega, der havde set frem til at komme til Arresthuset i Maribo og pointere at det udelukkende er arrestforvarerens holdning til Politigårdens personale og ikke et udtryk for den generelle holdning i arresthuset. ■

Kommentar til fængselsbetjent Søren Østergaard Larsens indlæg

Af arrestinspektør
Henrik Boe Pedersen.

Som kommentar til Søren Østergaard Larsens debatindlæg vil jeg tillade mig at henvise til et uddrag af den mail, som jeg den 29. juli 2010 sendte til Søren. Heraf fremgår følgende: "...*Min konklusion er, at jeg godt kan tage kontakt til KF med henblik på iværksættelse af en jobrotation i en periode til PF. En sådan løsning forudsætter, at KF har en medarbejder, der vil gøre tjeneste i Maribo, og som arresthuset er interesseret i at få ned og gøre tjeneste i arresthuset. En jobrotation indebærer, at der ikke dækkes evt. ekstraudgifter til transport. ....*"

Som det fremgår, så er vi i arresthusområdet positive over for jobrotation. Fængselsbetjente fra Politigårdens Fængsel er ikke udelukket fra jobrotation i Arresthuset i Maribo. Vi vil dog holde fast ved, at det ikke er den enkelte medarbejder, der bestemmer, hvem der skal rokeres med. At man som fængselsbetjent ikke har frie hænder til for kortere eller længe tid at overdrage sin tjeneste til en kollega fra et andet tjenestested er efter min mening meget rimeligt. Det hænger i hvert fald meget godt sammen med den grundige procedure med ansættelsesnævn mv., som normalt følges ved ansættelse af personale i arresthusene.

Vores kontingent går til venstrefløj

Af følgende fængselsbetjente:
Esben Thomsen,
Lars Ganshorn,
Martin Andreasen,
Michael Bundgaard Nielsen
og Thomas Lindskov,
Statsfængslet Østjylland.

Sidste år meldte Fængselsforbundet sig ind i LO. Til vores medlemsblad fra juni 2009 udtalte LO's formand Harald Børsting: "*Vi giver ingen partistøtte.*" I næste medlemsblad skrev daværende forbundssekretær, nuværende forbundskasserer, Ina Rasmussen, i et svar på et læserbrev omkring indmeldelsen i LO: "*Afgørende er imidlertid, at det ikke er hverken dine eller andre forbundsmedlemmers kontingentkroner, der går til politisk arbejde.*"

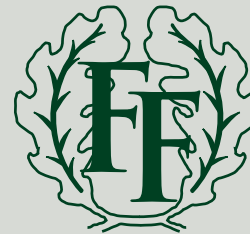
Altså var både Harald Børsting og Ina Rasmussen dengang enige om, at de penge, vi hver måned betaler i kontingent til Fængselsforbundet, ikke går til politisk arbejde - det, der på jævnt dansk kaldes partistøtte.

I LO's love § 23, stk. 1 står der: "*Til dækning af omkostningerne ved LO's virksomhed betaler medlemsorganisationerne et af Kongressen fastsat årligt kontingent pr. medlem.*" Altså betaler Fængselsforbundet et kontingent til LO, og da Fængselsforbundet ikke har andre indtægtskilder end renter og de penge, vi medlemmer betaler i kontingent, kan det konkluderes, at en del af vores kontingentkroner går direkte "*til dækning af omkostningerne ved LO's virksomhed.*"

Navnlig i den senere tid har LO ført en massiv annonsekampagne mod den politik, den borgerlige VK-regering med støtte fra bl.a. Dansk Folkeparti fører. Der har været helsidesannoncer i flere landsdækkende aviser og på plakatsøjler rundt om i Danmark - sandheden af de fremførte påstande kan der sås tvivl om, men budskabet i LO's kampagne er dog ikke til at tage fejl af. LO har også stået bag en demonstration mod den vedtagne genopretningsplan, der formentlig heller

DEBAT

ikke har været gratis at arrangere og gennemføre. Denne smædekampagne er altså bl.a. finansieret af de penge, vi hver måned betaler i kontingent for at være medlemmer af Fængselsforbundet, selvom Ina Rasmussen sidste sommer forsikrede os om, at vores kontingentkroner ikke går til politisk arbejde.

Det er skuffende, at Fængselsforbundet på den måde og for medlemmernes penge er med til at føre politisk valgkamp i Danmark til støtte for en ny regering ledet af Helle Thorning-Schmidt. Derfor bør man overveje situationen nøje, hvis man som medlem af Fængselsforbundet synes, den nuværende VK-regering fører en sund og fornuftig politik, og man ikke ønsker en ny regering ledet af S og SF.

Vil man måned efter måned betale til, at LO fører en smædekampagne mod regeringens ansvarlige politik, og vil man betale til, at den dag folketingsvalget udskrives, så skruer LO endnu mere op for støttekronerne til fordel for en "rød" regering? Ønsker man som fængselsbetjent virkelig at støtte den slags? Vi fik ikke muligheden for at sige ja eller nej, da vores fagforening for et års siden siden genindtrådte i LO, og nu viser det sig, at de løfter, vi dengang fik, ikke holder. LO giver i den grad partistøtte til venstrefløjen!

Det er nok utopi at tro på, at Fængselsforbundet tør udskrive en urafstemning og høre medlemmernes holdning til fortsat medlemskab af LO og derigennem støtte til S, SF og Enhedslisten. Men det enkelte medlem har fortsat en mulighed for at sige fra og skifte til en upolitisk fagforening og dermed sende færre kroner til den socialdemokratiske valgmaskine. ■

Svar om LO og partistøtte

*Af forbundsformand
Kim Østerbye.*

Jeg ved næsten ikke om jeg skal være ked af det eller forarget over at fængselsbetjente kan få sig selv at skrive som I gør eller, i bedste fald, bare være forundret.

For det første står jeg selvfølgelig ved, at forbundet ikke betaler til partistøtte, hvilket faktisk var en vigtig del af beslutningsprocessen for forbundet inden vi drøftede et evt. medlemskab af LO med både hovedbestyrelsen og de ca. 80 tillidsfolk som kongressen udgør. Altså kollegaer som I og alle andre har valgt, fordi I har tillid til at de varetager medlemmernes interesser bedst muligt. Det kaldes demokrati.

Vores medlemskab af LO handler ikke om partipolitik, men om andre langt mere praktiske fagpolitiske ting. Vi får en helt unik adgang til informationer om arbejdsmarkedsforhold – informationer vi ikke har kunnet få tidligere. Vi har nu adgang til juridiske vurderinger omkring arbejdsmarkedsforhold som er uvurderlige i disse år. Desuden giver det forbundet en meget direkte adgang til at tale medlemmernes sag over for både beslutningstagere og de andre faglige organisationer, som på grund af deres størrelse er med der, hvor de store beslutninger omkring ansættelsesforhold og arbejdsliv træffes. Det er jo vigtigt at holde sig for øje at det kræver en særlig indsats for at sikre at Fængselsforbundets ca. 3.500 medlemmer ikke bliver glemt, når der skal indgås aftaler der omfatter alle de mere end 175.000 statsansatte. Den opgave kan ikke løftes, hvis vi ikke må indgå i samarbejde med andre organisationer på arbejdstagersiden.

Fængselsforbundet går fortsat ikke op i, hvilken partifarve regeringen har, men forsøger at sætte medlemmernes arbejdsvilkår på dagsordenen over for hvem som helst i Folketinget der ønsker et samarbejde. Vi er klar til at rose alle regeringer, der gør noget godt for vores medlemmer, ligesom vi er klar til at kritisere alle regeringer, der fører en politik,

som er dårlig for vores medlemmer. LO har ingen indflydelse på hvilken politik Fængselsforbundets tillidsvalgte fører på området – og ønsker det heller ikke.

Når LO iværksætter større kampanjer mod eksempelvis senest nedskæringspakken, så er det op til de enkelte forbund om man økonomisk vil støtte disse. Vi har valgt at undlade at støtte dem økonomisk, da vi respekterer at medlemmerne af Fængselsforbundet ønsker at være medlem af en upolitisk organisation.

At melde sig ind i en "gul" fagforening uden ret til at forhandle noget som helst på ens arbejdsplads, er vel mere et udtryk for personlig egoisme end et fagligt fællesskab, som beskytter alle og sikrer lige vilkår for den enkelte. I den forbindelse finder jeg det på sin plads at nævne, at Fængselsforbundets medlemmer alene i dette år har betalt advokatregninger for godt 271.000 kr. i forbindelse med sager på Østjylland. Det kan naturligvis kun lade sig gøre fordi et medlemskab af Fængselsforbundet også handler om, at alle medlemmer står sammen om at skabe de nødvendige muligheder for at man trygt kan passe sin tjeneste og regne med at man bliver hjulpet fra fællesskabets "kasse", hvis man kommer i vanskeligheder. Når I opfordrer til udmeldelse af forbundet, så opfordrer I altså også til at enhver må klare sig selv og I er med til at undergrave mulighederne for eksempelvis advokatbistand, arbejdsskadesagsbehandling og tillidsrepræsentanter på arbejdspladsen. De "gule" bruger nemlig ikke kræfter på hverken demokrati, tillidsrepræsentanter, eller, for den sags skyld, – et fagblad hvor I kan få indlæg optaget, selvom indlægget strider mod alt det, som Fængselsforbundet står for.

I forhold til jeres mission med at bakke den nuværende regering op, så skal jeg alene henvise til det jeg sagde tidligere om at rose, når det er fortjent i forhold til den behandling vores medlemmer får.

Vi står således over for reelle forsøg på at forringe medlemmernes pensionsalder i en grad der aldrig er set før. I skal fremover arbejde til I er 70 år er forslaget, førtidspensionsfradraget skal sættes op til et sted mellem 20 og 30 % resten af dit liv.

DEBAT

Arbejdstiden skal laves om til årsnorm så overtid kun beregnes en gang om året. Det er forbundet meget uenig i og det er vores synspunkt, at et overvejende flertal af medlemmerne ligeledes er dybt uenige.

Et andet forslag er lønnen, som skal gøres personlig, således at en fængselsbetjent starter nogenlunde som i dag når de bliver ansat, men uden nogen stigninger hver andet år som vi kender det nu. I skal altså internt helst selv forhandle jeres løn op med noget, der svarer til 30 % i forhold til i dag for at sikre det samme lønforløb som nu. Forstil jer lige hvordan det bliver på en arbejdsplads, som flere steder har underskud hvert år. Prøv eventuelt at regne ud, hvor mange af jeres kollegaer, der skal fyres, for at der kan skabe lønsum nok lokalt til at sikre jer, der er tilbage, et lønforløb som nu. Ideen om den personlige løn er forbundet ligeledes dybt uenig i – vi mener at vores medlemmer ønsker et sammenligneligt og retfærdigt lønforløb, som så vidt muligt tilgodeser medarbejderne på basis af fakta, såsom erfaring og kompetencer, ikke om ens nærmeste chef finder én sympatisk eller ej.

Jeg har her blot nævnt nogle få forslag fra arbejdsgiveren til den kommende overenskomst og jeg er sikker på, at der er mere af samme slags i posen.

Jeg foreslår derfor, at I spørger den "gule" fagforening uden forhandlingsret, hvordan de vil beskytte jer mod disse initiativer, eller tag konsekvensen af jeres politiske synspunkter og meld klart ud til jeres kolleger at jeres syn på fagforeningen er baseret på at I ikke ønsker at være en del af et solidarisk kollegialt fællesskab, at I er tilhængere af højere pensionsalder, at I støtter regeringens omfattende besparelser og nedlæggelser af stillinger også i vores område og at I ønsker at forhandle løn direkte med chefen udenom kolleger og fagforeningen. ■

Vedrørende de hvide skulderclips

*Af fængselsbetjent på prøve
Jimmi Hansen på vegne af eleverne fra
Statsfængslet ved Horserød.*

Nu må det være os elever fra Statsfængslet ved Horserød, der kommer med et indslag til debat vedrørende de hvide clips. Vi læste, med nogen undren, dét svar som forbundet gav til eleverne fra Østjyllands fængsler.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi elever herfra Statsfængslet ved Horserød, ikke mener det er en af de bedste idéer, Kriminalforsorgen og forbundet har fundet på.

Noget af det man går rigtig meget op i, under vores skole ophold, er hvilken autoritet og samhørighed uniformen er symbol for. At uniformen, overfor de indsatte, skal beskytte den enkelte personale, netop fordi vi alle er ens, og så vælger Kriminalforsorgen og forbundet at udstille en enkelt gruppe af personalet, og det er oven i købet den svageste gruppe, nemlig elverne - den gruppe, der måske har størst behov for, den samhørighed som uniformen er symbol for.

Vores forslag, hvis man absolut skal udstille en personalegruppe, er at overvagtimestrene kunne få en clips. På den måde vidste de indsatte, at her står de overfor en person, der virkelig har beføjelserne til at bestemme noget. Eller dagstjenesten, så ved den indsatte at her er en person, der kun er der om dagen. Man kunne også give en clips til gruppeførererne. Ja, faktisk kunne man give en forskelligfarvet clips til alle de forskellige kompetencer, der findes i personalegruppen; det kunne så gå hen og blive en hel farvelade på skulderne af diverse personaler.

Vi elever fra Statsfængslet ved Horserød er måske nok lidt naive. Vi gik nemlig rundt og troede at forbundet var til for at beskytte os mod tiltag, der kunne gøre vores arbejde farligere. Vi mener at forbundet skulle kikke på denne sag endnu en gang og overveje hvad der vægter højest - elevernes sikkerhed eller en information til de indsatte, som ofte er mildt talt ligegyldig.

I svaret fra sidste indslag sammenligner forbundet fængselsbetjentelever med elever fra politiet og sygeplejerskerne. Hvis man er elev i politiet, så vil man ikke opleve at skulle bevæge sig rundt i samfundet, udelukkende med andre politielever. Hvis man er fængselsbetjentelev, vil man gang på gang opleve, at man er på vagt, på afdelinger/afsnit udelukkende med andre fængselsbetjentelever, hvilket nu bliver synliggjort overfor de indsatte.

Hvad sygeplejerskerne angår, kan vi vel godt blive enige om, at de arbejder med et helt andet klientel end vi fængselsbetjentelever gør. ■

Svar til fængselsbetjenteleverne i Horserød

*Af forbundsformand
Kim Østerbye.*

Jeg har sådan set givet mit svar i sidste nummer af Fængselsfunktionæren. Men jeg vil gerne pointere, at jeg mener, det er at skyde over målet, når I er af den opfattelse at fangerne direkte skulle blive voldelige eller særligt udse sig ofre blandt eleverne, fordi de bærer en hvid skulderclips.

Samtidig er det nok en misforståelse at tro, at politielever ikke kører sammen alene – det er der vist flere eksempler på.

Jeg vil dog gerne gentage, at hvis det viser sig at der fremkommer konkrete eksempler på at elever hænges ud eller bliver chikaneret alene fordi de bærer skulderclips, så rejser vi selvfølgelig emnet igen. ■

NAVNE

25 ÅRS JUBILÆUM

Værkmester Carl Frands Thomsen

Søndag den 1. august i 2010 kunne værkmester Carl Frands Thomsen fejre 25 års jubilæum ved Kriminalforsorgen.

Der blev, traditionen tro, holdt reception i vores personalehus "Gimle" mandag den 2. august 2010, hvor familien, kollegaer, ledelsen for Statsfængslet Midtjylland og forbundsformand Kim Østerbye fra Fængselsforbundet var mødt op.

Carl har alle 25 år ved Kriminalforsorgen været på Kærshovedgaard som vores malermester. Han er en farverig person, altid i godt humør og vellidt af alle og især ved vores morgenmøde lukker han næsten altid en frisk bemærkning ud mellem sidebenene. Noget vi nyder godt af er, når han og fængselsbetjent Jens Fjelde hvert år til julefrokosten, med deres revy, leverer aftenens underholdning, som bestemt er aldrig er kedelig.

I fritiden er Carls store interesse - når han ellers ikke hygger sig med familien - at komme ud i naturen med fiskestangen.

Et stort tillykke fra kollegaerne, her på Kærshovedgaard med dit 25 års jubilæum ved Kriminalforsorgen.

Jens Højbjerg Petersen
Formand/TR

Fængselsforbundet lokalafdelingen Kærshovedgaard.

25 ÅRS JUBILÆUM

Fængselsbetjent Klavs Knudsen

Onsdag den 1. september 2010 havde fængselsbetjent Klavs Knudsen været i Kriminalforsorgens tjeneste i 25 år.

Klavs begyndte sin tjeneste i Kriminalforsorgen på Statsfængslet i Horsens. Den 1. januar 1987 blev Klavs forflyttet til Arresthuset i Kolding og derfra videre til Arresthuset i Haderslev, hvor Klavs stadig er tjenestegørende.

Klavs er bosiddende i Stepping sammen med sin kone Lene og deres 2 piger. I Stepping har de sammen skabt sig et hjem i en nedlagt landejendom, som de har gjort til deres paradys og som velbegrunder er altoverskyggende. Klavs er stor nyder af naturen med skov og plantager, jagt med mere. De senere år er cykelsporten også blevet Klavs' store interesse. Han deltager i cykelsporten, dels sammen med holdkammerater i cykelklubben og dels på cykelture med kolleger. Alperne er ikke længere nogen forhindring. De der cykler sammen med Klaus betragter ham som træningsnarkoman og en ildsjæl, der har en jernvilje til at gennemføre målene han har sat sig.

Arbejds-mæssigt er Klavs en fantastisk god kollega og er meget vellidt af alle, Af samme årsag er han også netværksperson i arresten, hvilket mange nyder gavn af. Klavs mestrer virkelig kunsten at balancere mellem det hårde og det bløde, og har en god evne til altid at lade fornuften sejre.

På Haderslev Arrests vegne
Orla Philipsen, Arrestforvarer

POST

PP DANMARK

UDGIVERADRESSERET

MASKINEL MAGASINPOST

ID-Nr. 46533

Forsikringer med plads til hele familien

Dine voksne børn kan også nyde godt af fordelene hos Tjenestemændenes Forsikring. Oven i købet på samme gode vilkår som dig*. Normalt forsikrer vi kun medlemmer af de organisationer, vi samarbejder med. Men vi gør en undtagelse med vores kunders børn, så vi dækker hele familien. Ring i dag på 7033 2828 eller læs mere på www.tjm-forsikring.dk

* Du skal være medlem af en af de organisationer, vi samarbejder med og kunde hos os.

Tjenestemændenes Forsikring

dem der kender os, vælger os

